

Disertační práce obsahuje nástin definice psychospirituální krize, diferenciálně diagnostická hlediska, popis různých podob psychospirituální krize. Zabývá se terapeutickými možnostmi práce s takovými stavy. Součástí disertace je rozbor semistrukturovaných rozhovorů s takto diagnostikovanými klienty a terapeuty, kteří s tímto okruhem problematiky pracují.

V analýze rozhovoru s terapeuty se zaměřuji na jejich vlastní zkušenosti s dynamikou psychospirituální krize, její klíčové projevy, eventuální existenci společných rysů klientů s touto diagnózou. Důležitým bodem rozhovoru jsou i nejosvědčenější a nejefektivnější způsoby práce s klienty s psychospirituální krizí. Zajímala jsem se i o jejich vlastní výklad vzniku psychospirituální krize a posouzení změny kvality života klienta po jejím odeznění.

V analýze rozhovoru s klienty mapuji údaje týkající se období, ve kterém se psychospirituální krize objevila, její projevy, délku trvání a reakce okolí. Podstatná část rozhovoru je zaměřena na intervence, které klient zažil, jejich účinnost a možné životní změny, které nastaly po odeznění sledovaných symptomů.

Kazuistiky, které jsem vybrala, demonstrují typické rysy popisované u psychospirituální krize, jako je například bouřlivé prožívání následované úplným spontánním odezněním příznaku, ale i posun v oblasti hodnot sebeprožívání a pohledu na život jako takový.